

عنوان مقاله:

عوامل هم گرایی و واگرایی در روابط اقتصادی-سیاسی، هند-چین (۲۰۱۵-۲۰۰۱)

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد سیاسی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

مهدی هدایتی شهیدانی - استادیار روابط بین الملل دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

فاطمه پاک زاد - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه گیلان، گیلان، ایران.

زهرا پاک زاد - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

چین و هند دو قدرت نوظهور آسیایی نگاه ویژه ای به روابط میان خود دارند. سیر جدید روابط میان دو کشور بر اندیشه های نسل جدید رهبران دو کشور است که به دنبال حل و فصل اختلافات کهن برآمدند و روابط جدیدی را پایه گذاری کردند که سرآغاز فصل نوین همکاری استراتژیک دو قدرت آسیایی شد. ظرفیت بالای هند در زمینه کثرت گرایی به عنوان بزرگ ترین دموکراسی جهان ابراز قدرتمندی است که در کنار جمعیت زیاد، ظرفیت منابع انسانی و منابع زیرزمینی و رشد نسبتا سریع اقتصادی توان رقابت را افزایش داده است. در مقابل چین هم با درآمد سرانه بالا، توان اقتصادی بالا و جایگاه مناسب در صحنه بین الملل در موقعیت خوبی قرار دارد. همکاری و تعامل گسترده این دو قدرت بزرگ آسیایی می تواند شرایط جدیدی را نه تنها در منطقه بلکه در عرصه جهانی به وجود آورد. بر این اساس در این پژوهش به این پرسش پاسخ داده می شود که: با توجه به عوامل هم گرایی و واگرایی موجود در روابط دو کشور، در نهایت کدام دسته از عوامل نقش موثری ایفا نموده و ساختار کلی روابط دو کشور را پیش می برد؟ با توجه به عوامل هم گرایی و واگرایی روابط دو کشور مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

واگرایی، هم گرایی، هند، چین، روابط سیاسی، روابط فرهنگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264245>

